

Warszawa, dnia 11 marca 2016 roku

OPINIA PRAWNA

Opinia sporządzona przez: Adw. dr Martę Derlatka
Kancelaria Adwokacka Adwokat Dr Marta Derlatka
ul. Łowicka 23 lok. 210
02 – 502 Warszawa

Opinia sporządzona w dniu: 11 marca 2016 r.

Opinia sporządzona dla: ZG NSZZ FSG

Opinia sporządzona wg stanu prawnego: na dzień sporządzenia opinii.

Wykorzystane akty prawne:

- ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. 1990 nr 87 poz. 462 z późn. zm.)
- ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93 z późn. zm.)
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 maja 2008 roku w sprawie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu przez funkcjonariusza Straży Granicznej (Dz.U. 2008 nr 96 poz. 617 z późn. zm.)

- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 roku w sprawie wysokości i warunków przyznawania funkcjonariuszom Straży Granicznej równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego oraz szczegółowych warunków jego zwrotu, a także sposobu postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania (Dz.U. 2002 nr 118 poz. 1014 z późn. zm.)

Wykorzystane wyroki:

- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1997 r., sygn. III CZP 36/97,
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. I OSK 1149/07,
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r., sygn. I OSK 705/09
- wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2001 roku, sygn. I SA 281/2001
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2008 r., sygn. I OSK 1604/07
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2013 roku, sygn. I OSK 1268/12
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 maja 2010 r., sygn. I OSK 1616/09.
- wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 marca 2010 roku , sygn. II SA/Wa 13/10,
- wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 listopada 2014 roku, sygn. II SA/Wa 231/14
- wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Łodzi z dnia 16 marca 2011 roku, sygn. III SA/Łd 52/1
- wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. II SA/Wa 1771/07

- wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2014 r.,
sygn. II SA/Wa 1792/13

PRZEDMIOT OPINII

Przedmiotem niniejszej opinii prawnej jest interpretacja obecnie obowiązujących przepisów prawnych dotyczących równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej oraz pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu przez funkcjonariusza Straży Granicznej w sytuacji, w której funkcjonariusz Straży Granicznej nabył lokal mieszkalny w formie darowizny.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 92 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (dalej u.s.g.), funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której pełni służbę lub miejscowości pobliskiej z uwzględnieniem liczny członków rodziny oraz ich uprawnień wynikających z przepisów odrębnych. Z wyżej określonym prawem do lokalu wiążą się następujące formy zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych funkcjonariuszy:

1. przydział lokalu mieszkalnego (art. 92 ust. 1 u.s.g),
2. przyznanie równoważnika za brak lokalu, jeżeli funkcjonariusz lub członkowie jego rodziny nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej (art. 96 ust. 1 u.s.g),
3. przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej lub towarzystwie budownictwa społecznego albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość (art. 98 ust. 1 u.s.g).

Z powołanych wyżej przepisów wynika, że każdemu funkcjonariuszowi Straży Granicznej w służbie stałej, który nie ma zaspokojonych potrzeb mieszkaniowych, przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego, bądź równoważnika pieniężnego za brak lokalu albo pomoc finansowa na uzyskanie lokalu.

I. Darowizna

Zgodnie z art. 888 § 1 k.c. darowizna jest umową, której stronami są darczyńca oraz podmiot względem, którego darczyńca zobowiązuje się do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego. Przedmiotem zobowiązania wynikającego z umowy darowizny jest bezpłatne świadczenie, które darczyńca zobowiązuje się spełnić na rzecz obdarowanego kosztem swego majątku. W wyniku powyższego dochodzi do nieodpłatnego przysporzenia w mieniu obdarowanego. Wskazać należy, że w konsekwencji zawarcia umowy darowizny konkretnej nieruchomości np. lokalu mieszkalnego (rzeczy oznaczonej co do tożsamości) dochodzi do przeniesienia jej własności (art. 155 § 1 k.c.) na obdarowanego. Wobec powyższego z chwilą dokonania darowizny nieruchomości obdarowany staje się jej właścicielem i nabywa do niej wszelkie uprawnienia tj. przysługuje mu prawo do posiadania, korzystania i rozporządzania. (*uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1997 r., sygn. III CZP 36/97, OSNC 1998, Nr 1, poz. 4* oraz *W. Szydło* komentarz do art. 140 [w:] Kodeks cywilny. Komentarz [red.] E. Gniewek, P. Machnikowski, Wyd. 7, Warszawa 2016).

II. Równoważnik pieniężny za brak lokalu mieszkalnego

Podkreślić należy, że uprawnienie do równoważnika pieniężnego ma charakter zastępczy i tymczasowy, wobec czego powinien być on przyznawany funkcjonariuszom Straży Granicznej w przypadku niezrealizowania wobec nich podstawowego uprawnienia jakim jest zapewnienie lokalu mieszkalnego w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej. W związku z powyższym jeżeli funkcjonariuszowi przysługuje prawo do lokalu, to równoważnik pieniężny przysługuje mu dotąd do kiedy posiada niezrealizowane prawo do mieszkania, czyli nie posiada on lokalu mieszkalnego o powierzchni zapewniającej mu określone normy zaludnienia (*wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 marca 2010 roku, sygn. II SA/Wa 13/10, Legalis*). Równoważnik pieniężny ma więc charakter kompensacyjny i jest on surogatem uprawnienia do

otrzymania lokalu mieszkalnego. Wobec czego w przypadku braku uprawnienia do lokalu mieszkalnego brak jest również uprawnienia do równoważnika pieniężnego (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. I OSK 1149/07, Legalis.*

Zgodnie z brzmieniem art. 96 ust. 1 u.s.g. „funkcjonariuszowi przysługuje równoważnik pieniężny, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny **nie posiadają** lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej”. Powyższy przepis został rozbudowany treścią § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości i warunków przyznawania funkcjonariuszom Straży Granicznej równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego oraz szczegółowych warunków jego zwrotu, a także sposobu postępowania w przypadku występowania zbiegu uprawnień do jego otrzymania (dalej rozporządzenie dot. równoważnika pieniężnego). Z przedmiotowego rozporządzenia wynika, iż równoważnik pieniężny za brak lokalu mieszkalnego przyznaje się funkcjonariuszom Straży Granicznej będącym w służbie stałej, jeżeli w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej on lub członek jego rodziny **nie posiada**:

1. lokalu mieszkalnego przydzielonego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale lokalu,
2. spółdzielczego lokalu mieszkalnego,
3. lokalu mieszkalnego wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy lub innych jednostek samorządu terytorialnego oraz stanowiącego własność Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych,
4. domu jednorodzinnego, domu mieszkalno-pensjonatowego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość,
5. lokalu mieszkalnego wchodzącego w skład zasobów towarzystwa budownictwa społecznego,
6. tymczasowej kwater

W przytoczonych powyżej przepisach ustawodawca mówi o braku posiadania. Pojęcia „**posiadania**” nie zostało zdefiniowane ani w u.s.g ani w rozporządzeniu dot. równoważnika

pieniężnego, zasadnym wydaje się więc odniesienie do treści art. 336 k.c., z którego wynika, że posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jako właściciel jak i ten kto nią faktycznie włada jako użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą. Wskazać jednak należy, że przy wykładni art. 96 ust. 1 u.s.g. nie wystarczy jednak posłużenie się definicją posiadania, która znajduje się w art. 336 k.c. - konieczne jest zastosowanie wykładni funkcjonalnej tego przepisu. W tym miejscu wskazać należy, że głównym celem przepisów zawartych w rozdziale 12 u.s.g. jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych funkcjonariuszy Straży Granicznej, które są niezbędne do prawidłowego pełnienia służby i powierzonych im obowiązków. Potrzeby mieszkaniowe zaspokajane są tylko wówczas gdy funkcjonariusz posiada lokal mieszkalny spełniający określone kryteria. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 listopada 2008 r., sygn. I OSK 1604/07 (Lex) posiadanie przez funkcjonariusza lokalu mieszkaniowego oznacza „faktyczną, realną możliwość zaspokojenia przez niego potrzeb mieszkaniowych w powiązaniu z tytułem prawnym umożliwiającym mu niezakłócone dysponowanie”. Wobec powyższego pojęcie posiadania nie należy utożsamiać z określonym tytułem prawnym do lokalu, najistotniejsze jest bowiem to, czy posiadany lokal ma odpowiednią powierzchnię mieszkalną. Omawiane przepis wyraźnie zaś wskazują, że chodzi o posiadanie faktyczne tj. realną możliwość zaspokojenia przez funkcjonariusza jego potrzeb mieszkaniowych w granicach przysługujących mu norm (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r., sygn. I OSK 705/09).

Wobec powyższego jeżeli funkcjonariusz posiada lokal mieszkalny lub nieruchomości mieszkaniową, spełniającą ustawowe kryteria, a w szczególności odpowiednią powierzchnię mieszkalną nie przysługuje mu prawo do lokalu mieszkalnego, a co za tym idzie nie przysługuje mu również równoważnik pieniężny, który jak już wyżej wskazano jest surogatem pierwotnego uprawnienia funkcjonariusza jakim jest prawo do lokalu mieszkalnego. Uprawnienie to nie przysługuje wówczas z mocy prawa, a konkretnie art. 99 u.s.g., który wprowadza zakaz przydziału lokalu mieszkaniowego.

III. Pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu

Zgodnie z treścią art. 98 ust. 1 u.s.g. „*funkcjonariuszowi, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej lub towarzystwie budownictwa społecznego albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość*”. Pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego jest więc alternatywną formą spełnienia prawa do lokalu mieszkalnego oraz swoistą konsekwencją niezrealizowania uprawnienia funkcjonariusza, który ma prawo do otrzymania lokalu mieszkalnego. Świadczenie jakim jest pomoc prawna nie można także traktować jako rekompensaty za nieotrzymanie przydziału lokalu mieszkalnego.

Ponadto mając na uwadze wyżej przytoczoną treść przepisu art. 98 ust. 1 u.s.g. pomoc finansowa przysługuje **na uzyskanie** lokalu mieszkalnego (domu), czyli w celu uzyskania mieszkania umożliwiającemu funkcjonariuszowi zamieszkanie w miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, nie zaś w związku z uzyskaniem lokalu (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2013 roku, sygn. I OSK 1268/12*). Poza tym pomoc finansowa jest świadczeniem udzielanym na wniosek funkcjonariusza. Zatem dopiero po złożeniu wniosku wraz z wymaganą dokumentacją organ może prowadzić postępowanie w sprawie przyznania takiej pomocy. Wobec tego w takiej sytuacji istotne jest to, czy w dacie złożenia wniosku funkcjonariusz spełniał podstawową przesłankę do otrzymania takiego przydziału, a mianowicie miał niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2013 roku, sygn. I OSK 1268/12*).

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, że kluczowe znaczenie dla udzielenia pomocy finansowej ma użyte przez ustawodawcę pojęcie „na uzyskanie” lokalu mieszkalnego (dom). Pojęcie to nie zawiera definicji legalnej, jednak był wielokrotnie przedmiotem orzeczeń sądów administracyjnych. W tym miejscu warto powołać treść sentencji *wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2001 roku, sygn. I SA 281/2001*, w której sąd stwierdził, iż ustawodawca w art. 98 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej użył pojęcia uzyskania lokalu w rozumieniu uzyskania odpłatnego, a nie umowy darowizny. (*podobnie w wyroku z dnia 28 listopada 2014 roku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. II SA/Wa 231/14*)

Wskazać należy pojęcie *uzyskania lokalu mieszkalnego* nie może być interpretowane w oderwaniu od pojęcia *pomocy finansowej*. *Uzyskanie lokalu mieszkalnego* w dominującym orzecznictwie sądów posiada cechę odpłatności. W konsekwencji czego pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego to nic innego jak pomoc na wkład mieszkaniowy, budowę domu jednorodzinnego, czy też nabycie lokalu mieszkaniowego, co wiąże się z koniecznością poniesienia określonych kosztów finansowych. Dlatego też, *pomoc finansowa* to nic innego jak przyznanie środków, których celem ma być częściowa rekompensata poniesionych wydatków przez funkcjonariusza. Przyznanie pomocy finansowej może mieć zaś miejsce w sytuacji, gdy w wyniku własnych starań funkcjonariusz ponosi wydatki związane z faktem uzyskania lokalu. Darowizna jest zaś bezpłatnym świadczeniem na rzecz obdarowanego, nie może być więc formą uzyskania lokalu mieszkalnego, z którą łączy się prawo do uzyskania pomocy finansowej (*wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 16 marca 2011 roku, sygn. III SA/Łd 52/1 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. II SA/Wa 1771/07*)

Odmienny pogląd został przedstawiony w *wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2014 roku, sygn. II SA/Wa 1792/13*, w którym to wyrażono pogląd, iż na uprawnienie funkcjonariusza do pomocy finansowej pozostaje bez wpływu sposób w jaki uzyskał on lokal mieszkalny, istotne pozostaje natomiast to czy lokal ten odpowiada co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej. Określenie "*pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego*" została ujęta w wyżej wymienionym wyroku w sposób bardzo szeroki odnoszący się również do przypadku, gdy funkcjonariusz uzyskał lokal mieszkaniowy w drodze darowizny. Podkreślić jednak należy, że powyższe stanowisko nie należy do poglądów dominujących.

Ponadto warto również zaznaczyć, że uzyskanie pomocy finansowej wiąże się z udokumentowaniem przez funkcjonariusza poniesienia kosztów zakupu mieszkania, wykazaniem związku pomiędzy faktem uzyskania lokalu i pomocą finansową na jego uzyskanie. Zgodnie z treścią przepisu § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 maja 2008 roku w sprawie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu przez funkcjonariusza Straży Granicznej (*dalej rozporządzenie dot. pomocy finansowej*) - do wniosku o przyznanie pomocy finansowej

dołącza się dokumenty potwierdzające fakt ubiegania się przez funkcjonariusza lub jego małżonka pozostającego z nim we wspólności majątkowej o lokal mieszkalny lub dom w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, a w szczególności: zaświadczenie o członkostwie w spółdzielni mieszkaniowej lub umowę w sprawie partycypacji, potwierdzenie przyjęcia kaucji zabezpieczającej pokrycie należności z tytułu najmu lokalu mieszkalnego z zasobów towarzystwa budownictwa społecznego, umowę przedwstępną zobowiązującą do zawarcia umowy najmu; odpis księgi wieczystej lub umowę kupna lokalu (domu jednorodzinnego) sporządzoną w formie aktu notarialnego lub umowę przedwstępną kupna lokalu (domu jednorodzinnego) albo w przypadku budowy domu jednorodzinnego - odpis księgi wieczystej potwierdzający własność gruntu (prawo wieczystego użytkowania) oraz pozwolenie właściwego organu na budowę domu. Użyte przez ustawodawcę, w rozporządzeniu, zwroty mogą wskazywać, iż uzyskanie pomocy finansowej wiąże się z koniecznością poniesienia przez funkcjonariusza określonych kosztów na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu. Zaznaczyć jednak należy, że przytoczony wyżej przepis zawiera zwrot „w szczególności”, w konsekwencji czego lista wskazanych w nim dokumentów nie jest zamknięta.

Pomoc finansowa dla funkcjonariusza Straży Granicznej na uzyskanie lokalu mieszkalnego jak już wskazano jest świadczeniem kompensacyjnym i jeżeli funkcjonariusz nie posiada lokalu, stanowi surogat zasadniczego uprawnienia funkcjonariusza jakim jest prawo do lokalu mieszkalnego. Należy mieć jednak na uwadze, że kwestią istotną jest powierzchnia mieszkalna, która musi odpowiadać normom przewidzianym w ustawie. Wobec czego należy przyjąć, iż funkcjonariusz służbie stałej zachowuje prawo do pomocy finansowej nie tylko w przypadku nieprzydzielenia mu lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej, ale także w sytuacji posiadania lokalu mieszkalnego, którego powierzchnia mieszkalna jest niezgodna (mniejsza) z przysługującą (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 maja 2010 r., sygn. I OSK 1616/09*).

Wskazać należy, że część wyżej przytoczonych orzeczeń sądów administracyjnych i wyrażone w nich poglądy zostały przedstawione przez sądy w stosunku do funkcjonariuszy Policji, jednak powinny one znaleźć odpowiednie zastosowanie także w stosunku do

funkcjonariuszy Straży Granicznej ze względu na bardzo podobną regulację dot. pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu.

IV. Konkluzja

Jak wielokrotnie podkreślano funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego, które jest podstawowym uprawnieniem funkcjonariusza. Przyznanie równoważnika za brak lokalu albo przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego są surogatami zasadniczego uprawnienia funkcjonariusza jakim jest prawo do lokalu mieszkalnego.

Równoważnik pieniężny przysługuje więc funkcjonariuszom w momencie, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny **nie posiadają** lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej. Wskazać należy, że przekazanie lokalu mieszkalnego umową darowizny skutkuje przeniesieniem własności z poprzedniego właściciela na nowego, którym jest obdarowany. Pojęcie „własności” nie jest pojęciem tożsamym do pojęcia „posiadania”. Prawo własności jak wskazano na wstępie jest bowiem prawem rzeczowym o najszerszym zakresie, który określa stan prawny. Posiadanie jest zaś jedynie stanem faktycznym, posiadacz ma zatem fizyczne władztwo nad rzeczą co nie oznacza, że dysponuje on tytułem prawnym do rzeczy. Własność jest więc prawem dużo szerszym, dlatego też przekazanie lokalu mieszkalnego umową darowizny co do zasady jest równoznaczne z utratą prawa do równoważnika pieniężnego za brak lokalu, chyba że funkcjonariusz wykaże, że lokal ten nie spełnia podstawowych przesłanek np. ma nieodpowiednią powierzchnię mieszkaniową, znajduje się poza miejscem pełnienia służby lub miejscowością pobliską albo funkcjonariusz faktycznie lokalu nie posiada.

Pomoc finansowa przysługuje zaś funkcjonariuszowi **na uzyskanie** lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej lub towarzystwie budownictwa społecznego albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, jeżeli nie otrzymał on lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale. Zaznaczyć należy, że przekazanie lokalu mieszkalnego umową darowizny jest czynnością nieodpłatnego przysporzenia w majątku obdarowanego, kosztem majątku darczyńcy. Wobec

powyższego obdarowany lokalem mieszkalnym nie ponosi żadnych kosztów czy nakładów, wręcz przeciwnie jego majątek powiększa się. Z dominującej linii orzeczniczej, z którą należy się zgodzić, wynika, iż pojęcie „uzyskanie lokalu” powinno zawierać przymiot odpłatności. Ponadto należy wskazać, że pojęcie „pomocy finansowej” to nic innego jak udzielenie komuś wsparcia poprzez udzielenie środków finansowych. W konsekwencji czego pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego powinna być rozumiana jako pomoc na wkład mieszkaniowy, budowę domu jednorodzinnego, czy też nabycie lokalu mieszkaniowego, co wiąże się z koniecznością poniesienia określonych kosztów finansowych. Przyznanie pomocy finansowej może mieć więc miejsce w sytuacji, gdy w wyniku własnych starań funkcjonariusz ponosi wydatki związane z faktem uzyskania lokalu. Takie rozumienie powyżej omówionych pojęć uniemożliwia uzyskanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu obdarowanemu funkcjonariuszowi. Powyższe potwierdza również literalna treść § 3 ust. 2 rozporządzenia dot. pomocy finansowej. Wprawdzie jak już wyżej wskazano w wyroku *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2014 roku, sygn. II SA/Wa 1792/13*, wyrażono pogląd odmienny, wskazując, że na uprawnienie funkcjonariusza do pomocy finansowej pozostaje bez wpływu sposób w jaki uzyskał on lokal mieszkalny. Wskazać jednak należy, że powyższy pogląd nie jest dominujący i zalicza się do odosobnionej linii orzeczniczej. Warto mieć także na uwadze, że lokal mieszkalny każdego funkcjonariusza powinien spełniać wszystkie warunki przewidziane w przepisach prawa, w szczególności powinien posiadać odpowiednią powierzchnię mieszkalną. W przypadku gdy warunek ten nie jest spełniony i funkcjonariusz otrzyma w drodze dziedziczenia lokal mieszkalny nie spełniający wyżej wymienionych warunków funkcjonariuszowi powinno wówczas przysługiwać uprawnienie do przydzielenia: lokalu mieszkalnego bądź równoważnika pieniężnego za brak lokalu albo pomocy finansowej w przypadku gdy funkcjonariusz będzie chciał uzyskać lokal lub dom (nie ten, który otrzymał w darowiźnie) odpowiadający warunkom ustawowym.

ADWOKAT
dr Marta Derlatka

